1820
1819

for de ungang fremstillede Skytter, ikke kun bringer
en Dengang for Publicums Øjne; er det blevet mig over-
draget af min værdige Medbroder at anmode
Deres Hvanbedelsfuld om, i Henseende til gammel Venskab
i fald de skiller mere i Ansigtets af Øjes-Afstøbninger,
nutten af Deres Excellences eller Øjenene, at over-
lade os et eller andet til vor nye Udstilling!! Vel
er Skolens Lærer ikke i brillant-Stilling til, at beta-
le Deres Kunstværker nøjere Værd, og fuldere er min
private Lærer i stand til at udrede noget, men udfølge
gjerne jeg en stender at nye noget af min værdige Ven
Thorvaldsen, men smigrer mig dog med Haabet om De-
res mig bekjendte Venner for Konstens, og Deres gan-
le Midhaarende Ven, at De ikke afslaaer mit indmelighed
Ønske om, saafremt det er Dem muligt at skaffe vor
Udstilling dermed, fremkalder tillige mit mangt bidra-
ge til en god Udfald, og til Erindring for mig, om
Konstnerens skjønne Dage, forbleven: Deres Midt:
for Erindring er blevne saa herdelne Carmude for mig
med Frøst Schmidt: Fortælling, om Deres fremde
Venlig: Rom.

Min ældste Søn, der har bestemt sig for Architekten
er haaber at finde, og jeg er nødt mundligt selvat

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

1820.

Hr Etatsraad!

Hvor dere Lykke ikke var mig fornøjet, at kjøle dem
ved Ankomsten til Fædrenelandet velkommen, vilde de
indsikte, at jeg som gammel Ven frembringer min
Hilsen hermed. En Rekke af Aar er henrundne siden
vi saaes sidst, men adskillige Mandre har siden den Tid
Skjebnen tumlet om mod mig, i mandens alder kunde gaa
Deres Øjenvidnes ind, med udmærket Held og Fæd-
Siden 1811 er jeg i Norge for som Landskabsmaler
og Kobberstikker at arbeide i Forbindelse med Vel-
standet for Norges Vel paa en Voyages pittoresque, og
omnæsnt alt i Forevisninger og Forevisninger med
en dertil nedsat Commission er ordnet, er fulgt jeg
først efter 1½ Aars Forløb det Fejir, jeg ved Ankom-
sten stiller forventinder; der var ikke længst for Ven-
zel: Christiania [hvor Dolstabet existerede], hvor
dengang ingen Bøgel var at erholde, og maatte jeg
med Familie tage til Friedrichshald, hvor jeg er blev
ket for alle Fiskgrænsdere, dette strenge Overtrædelser
Gjøgnes Nød, og Krigens Uroenligheder standsede
min Bestræbelser i 6 Aar, indtil Norge blev vendt
lig fra Danmark; hvor var det mig nu, da jeg i en
Rekke af Aar havde, under Berg og Bekymringer fore-
lænt i følge Kongen af Danmarks Tilbud stillet

10/2 1820

og de andre dansker at vende tilbage til Fædrelandet [thi siden 1802 var jeg naturaliseret] og med Glæde fandt jeg valgt, dette vanskelige Redningsvæsen, som min Kyst var tom, og Gjeldbunden var jeg ligeledes, og jeg maatte blive hvor jeg var.

Omsider da man begyndte mig til Bank-Arbeideren i Christiania blev jeg 1817 kaldt ind, hvor jeg da afholdte mig siden den Tid for at skide Sidem for med trivielle Arbeideres, og fulde ikke under aldeles ikke Afsnittene, thi nu da jeg igjen skulde begynde paa mit Verk, var jeg første Gang til at frygte for Afskedigelse, da i vort lum 600 Bukhaverbestyrer, jeg i det øvrige fandt, nu var findes 1 a 200 der har faaet og Villie til at nøie dette Verk, og ikke et dette var mere end hvis alle mere lidt ødelagde.

Omsidst gjendt jeg saaledes med min Familie og Børn hende Mere at nærmere det til daglig Ophold forvedden, kunne jeg dog ikke glemme at vinke paa Kongens Sommer i Norge; og søgte altid jeg var blevet Gjendt med Capt: Munch at forsaae ham til i Forbindelse at fremvirke en Konstudstilling, hvis Hensigt var at samle alt hvad der fandtes af Konstfrembringelse, for at give en Oversigt, og bringe det til offentlig Aftvælse, og tilligemed at samle en Sum af Bidragene hvor, og man kunde virke til Konstens Bedste, denne Udstilling

vandt almindelig Beifald, og fandt til Følge, at den første Begyndelse indtil videre udfaldt en Sum til en offentlig Ungdomsskoles Oprettelse, hvorfra jeg da blev anfat som Lærer i elementair Klæsten med 300 Spd. aarlig, hvorved jeg da var sikkret for Fødselsgrue; og saa for gaaer det saa heldig fremt, at jeg i det Aar havde ogsaa og 80 Elever til aftenen Klæsser; nu var og saa Skolen blevet udvidet, med en elementair Bygnings, en Klæste for Øvrigverks Læreling, og en dygtigt for tidlig ex. ved det Gibs Klæste. — Og blev det Øverstgenaalet om det næste Stor-Thing der samlede i næste Aar vil, ellers fem sanctionere vort Anstalt ville ny, hvor dette Skole der for nærværende tæller 130 Elever med der og lønsomelser blive til. — Kongen har ikke bidragt noget dertil; dog har han givet et par Malerier af mig, Capt: Munch, og Landstabsmaaler Vagt.

Men nu for Skolens Bestyrere bestræbt, for dog saa ungt muligt at sikkre Skolens fremdeles Tilværelse at foranstalte igjen en Konstudstilling i Midten af April Maaned, for saaledes at indsamle Øvrigheden en Sind at hvorved man kunde holde Skolen ved lige, saa som dennes Øgsaalse blev dekoreret.

Forrige gang fandt vi det godt at kunne udsætte at nogot Stjendt Landstab af Maler Dahl, som nu

1820.

Det Forgaaende findes ogsaa i 1819

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

1820. 20.

9

følge til Kiøbenhavn: Mit eller Jeres Mand, maa
for det Første være muntligt, at De nu er der, og
jeg da, kun forøiet gammelt Vrøstab.

Efter den Tøn bønfør mit Ønske om uegnet
af denne Arbeider, som jeg er stor at gjøre til
Udstillingen, de forsøger De, at gjøre det overmåde
med min Ven Hr: Clemens, som jeg derangaaende
skriver til, at han besørger det sig, med Capitain
Trepka.

Og nu maa jeg anmode Dem om Tilgivelse, at
belæsse Dem, med den lange Vortelling om min Sønn,
og Levnetsløb, men nærme tillige saa om at
De ikke tagne min dristighed ilde op; ligesom jeg
og igjennem hr Hr: Clemens er stor at nyttere
i Forøiøjen saad Oplysninger der vilde modgaae, saa vem jeg
nur saa lykkelig, at faae nogle Gibs = Afskøbninger
af denne Mester hand.

Jeg henlever som stedse

Christiania i Norge
d: 10 Febr: 1820.

Deres

Ydmyge Tjener

H: A: Grøsch

Landstabs Maler, Lobbemystikker
og Lærer ved Exercerskolen.

Til
L. T: Hr Etatsraad Thorvaldsen